

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Νεκταρίου στην Ίβρα Μονή της Αγίας Τριφύλλης - Αγίου Νεκταρίου στην Αθήνα

ΟΙ ΩΔΕΣ

Οι ωδές είναι παρμένες από τό βιβλίον του κ. Αχιλλέα Γ. Καλδαιάκη μέ τίτλον
 «Ο Άγιος Νεκτάριος καί ή αγάπη του γιά τήν ποιήση καί τήν μουσική.»
 Εκδόσεις Αρμός (Γυμναγιολογικά Κείμενα καί Μελέτες - 5)

Ωδή Α'

Ἄ νυ μων με γα λυ
 νω σε α χραν τε την το
 γε νος η μων με γα λυ
 νου σαν δυ σω πων
 δυ σω πω σε πα νυ μνη τε
 την α ει τον υι ο
 ο υν δυ υ σω πη η σα σαν

Ὡδὴ Α'

Ἄνιμῶν μεγαλύνω Σε ἀχρατε
τὴν τὸ γένος ἡμῶν μεγαλίνασαι.
Δυσωπῶν δυσωπῶ Σε Πανύμνητε,
τὴν αἰὶ τὸν νῆδ' δυσωπήσασαι.

Εὐλογῶν μακαρίζω Σε, Δέσποινα,
ἦν πιστῶν γενεαὶ μακαρίζουσιν.
Ἄναμέλω τὴν χάριν σου, Ἄνασσα,
ἦν ἀγγέλων χοροὶ μεγάλυνουσιν.

Ἀδιάφορε νύμφη ἀνύμφευτε,
ἱκετεῖα, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.
Ἄπειρόγαμε κόρη ἀκήρατε,
δυσωπῶ Σε τὸν κόρας μου φάτισον.

Θεομήτορ Μαρία θεόνυμφε,
τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον, ὁδομα.
Μητροπάρθε, Δέσποινα ἀσπλε,
κινδυνεύοντα Σὺ διαφύλαττε.

Σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον,
σωτηρίαν ἔμοι σὺ ἀπέργασαι.
Εὐδοκίας ἡμῶν τὸ προίμιον,
εὐλογίαν καίμοι θεῖαν δώρησαι.

Ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον τέξασαι,
σκοτισθέντα τὸν νοῦν φωταγώγησον.
Ἢ τὰ σκότη πλανῶν διαλύσασαι,
βηματίζειν ὁρθῶν παιδαγώγησον

Ἢ τοὶ κόσμον προστάτις Παντάνασσα,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων με λύτρωσαι.
Ἢ τῆς χάριν τῶ κόσμου κηρύσσει,
τὴν χάριν μοι σθένος δώρησαι.

Μυστηρίων φρικτοῦ ἢ φαιήρωσαι,
μετανοίας μοι πύλους διαίρεισον.
Ἄμορσιος βροτῶν ἢ ἀνοίρεισαι,
σωτηρίας νῆδ' με ἀνάδειξον.

Ἢ Χριστὸν ἐν οὐλῆλαις βαστάσασαι,
Εὐμενῆ τὸν κριτὴν μοι ἀπέργασαι.
Ἢ οἷς βρέφος τὸν Πλάστην θηλάσασαι
τὸν Δεσπότην τῶν ὁλων ἰλέωσαι.

Θησοειρὲ τῆς ζωῆς ὁδοπάτητε,
τὴν ψυχὴν μου πτωχεύσασαι πλούτισον.
Φωτοφόρε λυχρία ἁλόφωτε,
σκοτισθέντα τὸν νοῦν μου καταύγασον.

Τῶν καμμένων ἰσχύς θεονύμφευτε,
τὴν καμύσαν ψυχὴν μου εἰσυχύσον.
Ἰατρὲ ἀσθενούντων Πανύμνητε,
ἀσθενοῦντα θεῖῶν με θεράπεισον.

Ἢ καλλιέρους πηγὴ ἢ θεόβρυτος,
ἢ αἴναος Σὺ καὶ ἀκείνωτος,
τὴν ψυχὴν μου διψῶσαν κατάρδενσον,
καὶ κατάρδοντων χώρον ἀνάδειξον.

Εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προίμιον,
λυτρωθῆναι ἀγέμῃ με εὐδόκησον.
Τῶν κλειόντων καλῶν ὁρητήριον,
ἐκ τοῦ κλειώματος Σὺ με διαύωσον.

Ἢ τροφὴ ἢ τοῦ μάννα διαδόχος,
τὴν ψυχὴν μου λιμώττουσαν ἐκθρεψον.
Ἢ τρυφῆς τῆς Ἁγίας διάκονος,
τρυφῆς θείας καμὲ καταξίωσον.

Φωτοφόρε νεφέλη αἰεφατε,
ψυχὴν, φρένας καὶ ὄμματα φάτισον.
Πανοκῆρατε νύμφη ἀνύμφευτε,
τοὺς θερμοὺς ὕμητᾶς Σου ἐλέησον.

Ἢ τὸν ἄρτον τὸν ζῶντα βαστάσασαι,
νεκρωθέντα Παρθένε με ζώωσον.
Ἢ τὸν στάχιν τὸν θεῖον βλαστήσασαι,
θανατοῦμένον με νεοποιήσον.

Οὐρανίος χαρᾶς ἢ ἀνέγχεσαι,
χαρμονῆς τὴν καρδίαν μου πλήρωσον.
Βασιλείας τοῦ Ἰδου καθαίρεισαι,
τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.

Χαριτόβρυτε Μήτηρ Πανύμνητε,
τῶν δεινῶν καὶ κινδύνων διάσασον.
Ἄειπάρθε νύμφη ἀνύμφευτε,
διαφύλαξόν με πολεμοῦμένον.

Παρθενίας στερόν ἀμυντήριον,
τὴν ψυχὴν μου ἀγνήν διατήρησον.
Παναγία, Θεοῦ οἰκητήριον,
κινδυνεύοντα Σὺ διαφύλαξον.

Πανακῆρατε κόρη πανάχραντε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη θεράπεισον.
Παναγία Παρθένε Πανάρτε,
τῆς ψυχῆς μου τὸν τάραχον κόπασον.

Ἢ πολύχοος γῆ ἢ ἀνήρατος,
ἐκ πασῶν γενεῶν ἢ θεόλεκτος,
τὴν ψυχὴν μου ἀγνή ἀροτρίασον,
καὶ σταχυῶν κομῶσαν ἀνάδειξον.

Παναγία παρθένε βοήθησον,
εἰς τὴν Σὴν προστασίαν κατέφυγον.
Παναγία μου Δέσποινα' ἐπάκουσον,
εἰς τὴν Σὴν παρῶσιαν ἐπήλπισαι.

Ἀθεμίτοις Πανάμωμε πταίσμασι
τῆς ψυχῆς μου τὸ κάλλος ἡμαύρωσαι.
Πλήν εὐδόκησον πλῦναι τοῖς δάκρυσι
ἦν ἀφρόνως ὁ τάλας ἠχρεῖωσαι.

Τὸν Τίδον καὶ Θεόν Σου ἱκέτευσον,
καὶ κριτὴν εὐμενῆ μοι ἀπέργασαι.
Σαῖς πρεσβείαις ἱκέτην οἰκείωσον
καὶ δεινῆς καταδίκης με λύτρωσαι.

Ὦδὴ Β΄

Α γνη Παρ θε νε Δε σποι να Α χραν
τε θε ο το κε Παρ θε νε μη τηρ
α νασ σα πα α νενδρο σε τε πο ο
κε

Ὦδὴ Β΄

Ἄγνη παρθένη δέσποινα,
ἄχραντε Θεοτόκε,
Παρθένη μήτηρ ἀνασσα,
πανένδροσέ τε πόκε.

Ἐψηλοτέρα Οὐρανῶν,
ἀκτίνων λαμπρότερα,
χαρὰ παρθενικῶν χορῶν,
ἀγγέλων ὑπερτέρα.

Ἐκλαμπρότερα Οὐρανῶν,
φωτὸς καθαρωτέρα,
τῶν Οὐρανίων στρατιῶν
πασῶν ἀγιωτέρα.

Τῶν προπατόρων ἡ ἐλπίς,
τῶν προφητῶν τὸ χάσμα,
τῶν ἐναθλούντων ἡ ἰσχύς,
τοῦ θείου λόγου ἄσμα.

Παρθένων ἀγαλλίαμα,
Μητέρων ἡ φαιδρότης,
ἀγνείας τὸ ἄραισμα,
ψυχῶν ἡ καθαρότης.

Προστάτις τῶν ἀμαρτωλῶν,
λιμὴν χειμαζομένων,
Ἵψις πασχόντων, ἀσθενῶν,
Ἐλπίς ἀπηλπισομένων.

Μήτηρ Χριστὸν κνήσασσα,
ἔρεισμα σωφροσύνης,
βάβδος ἄνθος βλαστήσασσα,
δοχεῖον εὐφροσύνης.

Σὺ ὀρφανῶν ἀντίληψις,
χηρῶν παραμυθία,
πασχόντων ἡ ἐπίσκεψις
πτωχῶν ἡ εὐθηνία.

Κόρη σεμνὴ καὶ ἀσιπλε,
δέσποινα παναγία,
ἐπάκουσόν μου ἄχραντε
κόσμου παντὸς Κυρία.

Θερμῶς ἐπικαλοῦμαί Σε
Ναὲ ἡγιασμένε,
Μεσίτριαν αἰροῦμαί Σε
ῤῥοσαί με ὦ Παρθένε.

Ὡδή Γ'

θεοκυήτορ αγραντε ἀμήτηρ
εὐλογγίμενη ἀειπυρα νίωνστρα
τιων ἀυπερδεδοξα σμεε
νη

Ὡδή Γ'

Ἄκροστιχίς Ἰ' αἰτῆς: «θεοτόκε παρθένε χεῖρε
κεχαρισμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Θεοκυήτορ ἀχραντε, μήτηρ εὐλογημένη,
Ἐπουρανίων στρατιῶν ὑπερβηδοξασμένη.

Ὁ τόμος ὁ θεόγραφος, εἶσμα τῶν Προπατέρων,
Τῶν Ἀποστόλων καύχημα, χαρὰ θεοπατέρων.

Ὅσιων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων χαρμωσίνη,
Κραταίωμα, καταφυγή, δόξα καὶ εὐφροσίνη.

Ἐσπλαγχνι, πολυέλεε, παράκλησις πασχόντων,
Παρθένε καταφύγιον τῶν πίστει προστρεχόντων.

Ἄχραντε, παραμύμητε, σφόδρε Παναγία,
Ῥῶσαι ἡμᾶς καὶ φίλους τε σκέπη Σου τῆ θεῖα.

Θεράπεισον τὸ τραύματα ψυχῶν συντρεμμένων,
Ἐλπίς πιστῶν Χριστιανῶν, χαρὰ τῶν τεθλιμμένων.

Νύμφη, παρθένε, ἀσπίδι, λιμῆν τῆς σωτηρίας,
Ἐπὶ τὴν Σὴν προσέφυγον ἰσχὺν τῆς ἀσφαλείας.

Χαρὰ τοῦ κόσμου, Δέσποινα, Χριστιανῶν τὸ κέρασ,
Ἄκτις ἡλίου νοητοῦ, φῶς μυητικῆς ἡμέρας.

Ἰερὸν Λόγου οἶκμα, τὸν κόσμον ἀγιαζόν,
Ῥῶσαι ἀμόραντων πιστῶς αἰεὶ εὐωδίζον.

Ἐπικαλοῦμαι, βῆσαι με, ἀγνή, ἐκέρου με,
Κατάλλαξόν με πρὸς θεόν καὶ φίλοι ποιήσαν με.

Ἐρέχυρον παλάτιον, καὶ τῆς σωτηρίας,
Χώρα ἀνήματος αἰμῆ, σῶσος τῆς σφόδρασίας.

Ἀπάλλαξόν με, Δέσποινα, τοῦ πληθους τῶν παθῶν μου,
Ῥῶσαι μοι δὲ καὶ βῆσαι με τῶν βδελυρῶν ἐχθρῶν μου.

Ἰκόνισόν με Δέσποινα, θεῶ εὐαρεστήσοι,
Τὸ δὲ Βελίαρ τὰς βουλὰς εὐτόμως παλεμήσοι.

Ὡ κάρη θεοῦμφερε, ἀγνή εὐλογημένη,
Μαρία μήτηρ τοῦ θεοῦ ὑπερβηδοξασμένη.

Ἐπίμωσόν μου, Δέσποινα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
Νέαν μοι δάρησαι ζωὴν, ἰσχύν, παρεμύθειαν.

Πλαστικῶν μαρμαρωγῶν ὑπάρχεις λιμπροτέρα,
Μαρία, θεῖον σκῆνωμα, θρόνον ἀψηλοτέρα.

Ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν, καταύλασον τὸν νοῦν μου,
Ῥίξαστε τὴν καρδίαν μου, τὰς φόβον τοῦ θεοῦ μου.

Ἰλίωσαι πρᾶξιόεις Σου τὰς πλάσεις μου Παρθένε,
Ἀγίασον τὰς φρένας μου, καὶ ἡγιασμένη.

Ὁρθρος ὑπάρχειτε φαικιδὸς ἡμέρας ἀπαλόγρου
Κορη, μήτηρ τοῦ νοητοῦ ἡλίου τοῦ αἰθέρος.

Ἐψηλοτέρα Οὐρανῶν, ἀκτίων λαμπροτέρα.
Ῥάδαμος ῥίζης Ἰεσαί, φωτός καθαρωτέρα.

Ἰκέτης Σοι παρίσταμαι, οἰκτρὸν οἰκέτην ῥῦσαι,
Ὅλον καταφθειρόμενον ἐλέησον καὶ φείσαιο.

Σὲ δυσωπῶ, ἐπάκουσον πρὸ τοῦ με ἀπολέσθαι,
Μηδὲ εἰσῆς τοῦ Σατάν ἐπίχαρμα γενέσθαι.

Ἐπιλαβοῦ μου ῥῦσαί με ἀπὸ τοῦ πολεμίου,
Ταχέως μὲ ἀπάλλαξον πρὸς τοῦ αἰωνίου.

Ἀγάθυνον, θεράπευσον τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου,
Σεμνὸν χάριτος γνώρισμα, κραταίωμα, ἰσχύς μου.

Ὅλόφωτα ἀπέργασαι, ψυχὴν, νοῦν καὶ καρδίαν·
Ἐπέραγνέ μοι δάρησαι ζωὴν τὴν αἰωνίαν.

Ὡδὴ Δ'

Χαι ρε το α σμα Χε ρου βιμ Χαι ρε
υ μνος α αγ γε λων Χαι ρε φ δη των
Σε ρα φιμ χα α ρα των Αρ χαγ γε ε
λων

Ὡδή Δ'

Χαίρε τὸ ὄμμα Χερουβίμ,
Χαίρε ὕμνος ἀγγέλων,
Χαίρε φθὴ τῶν Σεραφίμ,
χαρὰ τῶν ἀρχαγγέλων.

Χαίρε εἰρήνη καὶ χαρὰ,
λιμὴν τῆς σωτηρίας,
παστὸς τοῦ Λόγου ἱερά,
ἀνθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαίρε παράδεισε τρυφῆς
ζωῆς τε αἰωνίας,
χαίρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
πηγὴ ἀθανασίας.

Χαίρε πηγὴ τῆς χάριτος,
χαίρε θρόνε Κυρίου,
χαίρε κἀρῆ ἀκέρατος,
χαίρε ναὶ τοῦ θεοῦ.

Χαίρε ἀγίου Πνεύματος,
κῆπε ἐσφραγισμένε,
χαίρε τῆς θείας χάριτος
καὶ ἡγιασμένε.

Χαίρε παρθένων καύχημα,
χαίρε πορθενομήτορ,
χαίρε πιστῶν ἄρσῶμα,
χαίρε θεοκνήτορ.

Χαίρε τὸ καταφύγιον
τῶν καταπονουμένων,
χαίρε τὸ ὄρητήριο
νηῶν χειμαζομένων.

Χαίρε ἡ Ἄδων ἐκρωσις,
χαίρε ἀρσὴς ἡ λίσσις,
χαίρε μερόπων λύτρωσις,
χαίρε δικαία τίσις.

Χαίρε πιστῶν παράκλησις,
χαίρε παρθένων φίλτρον,
χαίρε Ἄδᾶμ ἀνάκλησις,
χαίρε τῆς Ἐδᾶς λύτρον.

Χαίρε ἀγνή συντρίψασα
τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
χαίρε τὴν κάραν θλάσασα
δράκοντος ἀρχεκάκου.

Ὡδή Ε'

Μα ρι ι α α α ει παρ θε νε

κὸ σμου παν το ος Κυ ρι ι α

Α χραν τε νυ υμ φη Πα α να γνε

Δε σποι να Πα α να γι ι α

Ὡδή Ε'

Μαρία ἀειπάρθενε
κόσμου παντός Κυρία
ἄχραντε νύμφη πάναγνε
Δέσποινα Παναγία.

Μαρία νύμφη ἀνασσα
χαρᾶς ἡμῶν αἰτία,
Κόρη σεμνή, βασίλισσα,
Μήτηρ Ἱπεραγία.

Ἵψηλότερα οὐρανῶν,
ἀκτίων λαμπρότερα,
ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν
ὑπερκαθαρωτέρα.

Τιμιωτέρα Χερουβίμ,
ὑπερενδοξότερα
τῶν ἀσωμάτων Σεραφίμ,
τῶν Θρόνων ὑπερτέρα.

Τῶν προπατόρων καύχημα,
τῶν προφητῶν ὁ αἶνος,
τῶν Ἀποστόλων στήριγμα
καὶ τῶν μαρτύρων σθένος.

Ὅσιον ἐγκαλλώπιμα,
τῶν ἀσκητῶν λαμπρότης,
Παρθένων ἀγαλλίαμα,
χαριτῶν ἡ ἀκρότης.

Θυματήριον χρυσοῦν,
λυχνία φωτοφόρε,
δρος τὸ ἀλατόμητον
Παρθένε θεοφόρε.

Ὡ βᾶτε ἀκατάφλεκτη,
νεφέλη φωτοφόρε,
παστᾶς τοῦ Λόγου ἀμμυπε,
τράπεζα ζωηφόρε.

Ῥάβδος ἄνθος βλαστήσασα,
Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου,
Στόμνε τὸ μάννα φέμινα,
θρόν' ἀγλαὴ Κυρίου.

Σὺ βοηθὸς χριστιανῶν,
Σὺ προστασία κόσμου,
Σὺ εἰ κραταίωμα πιστῶν,
Σὺ φῶς τοῦ νοῦς μου.

Σὺ ὄρφανῶν ἀντίληψις,
Σὺ λύτρον αἰχμαλώτων,
Σὺ ἀσθενῶν ἐπίσκεψις,
Σὺ σθένος τῶν καμνόντων.

Σὺ μοναστῶν στερέωμα,
πτωχῶν παραμυθία,
Σὺ εἰ χηρῶν τὸ σκῆμα,
παρθένων εὐνοία.

Σὺ εἰ πιστῶν ὀχύρωμα,
Σὺ βύστις, προστασία,
Σὺ σκέπη καὶ κραταίωμα,
Σὺ χάρις, εὐδοκία.

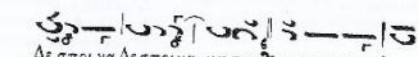
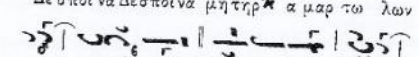
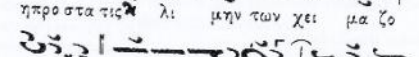
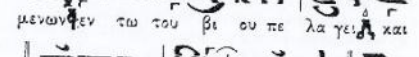
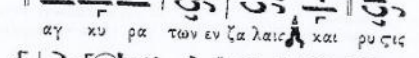
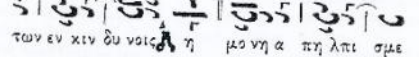
Σὲ ἱκετεύω, Δέσποινα,
Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι,
Σὲ δυσωπῶ, Παντάνασσα,
Σὴν χάριν ἐξαιτοῦμαι.

Ἴδου πρὸς Σὲ κατέφυγον
ἀγνή διάσωσόν με,
ὑπὸ Σὴν σκέπην κραταίαν
σκέπασον φύλαξόν με.

Φεῖσαί μου καὶ μεσίτευσον
τῷ Σῷ Τίῳ, Παρθένε,
καὶ καταδίκης λύτρωσαι
Ναὴ ἡγιασμένη.

Ἐντιλαβοῦ μου, βῦσαί με
ἀπὸ τοῦ πολεμίου
καὶ κληρονόμον δεῖξόν με
ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Ὀδὴ Στ'

 Δε σποι να Δε σποι να μη τηρ^α μαρ τοι λων

 η προ στα τις^α λι μην των χει μα ζο

 με νων^α φεν τω του βι ου πε λα γει^α και

 α γ κυ ρα των εν ζα λαις^α και ρυ ρις

 των εν κιν δυ νοις^α η μονη α πη λπι σμε

 νων^α ελ πι ις και πα ρα μυ θι α

Ὀδὴ Στ'

Δίσποινα Δίσποινα Μήτηρ, δημοκρίδων ἡ προσηύεις,
 Διμήν τῶν χειμαζομένων ἐν εὐ τοῦ βίου πελέγεις,
 Καὶ ὄγκου τῶν ἐν ζήλοισι καὶ ἔσθιας τῶν ἐν κινδύνοις,
 Ἢ μόνη ἀπηλοιομένων ἑλπίς καὶ παρηγορία.

Ἐν βάρους μου τῆς καρδίας ψυχῆς τε στυγεραμένης.
 Ἐν ταπεινώσει καὶ θλίψει καὶ στεναγμοῖς καὶ θα-
 [φύρασι,
 Πρὸς Σὺ τὴν μόνην ἑλπίδα ὁ ὄθλος καταφεύγω.
 Καὶ οἱ μοῖταιν ἀφροῖμαι πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ
 [Κρίστην

Σὲ μοι γυνὴ προστάσῃ, μὴ μὲ λίσσῃ δόλοισι,
 Ἰλλώσαι τὸν Υἱόν σου τὸν κατ' ἐμοῦ ἀργασθέντα.
 Τὴν ἠγανάκτησιν παύσασθαι, ἢν ἔχει πρὸς με δικαίως,
 Ἐφ' οἷς ἐτήμορον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξήβρισται τοῦτον.

Πᾶσαν ἀθέμιτον πρᾶξιν ἐπέλεσα ἐν τῷ βίῳ,
 Καὶ λογιμοῖς τε καὶ λόγοις καὶ πάθειν ἀειθέρως,
 Ἐμάθυνα τὴν ψυχὴν μου καὶ δίος κακοποιοῦσθαι,
 Ἠμαρτήσοῦ μοι τὸ κάλλος, κατήσχυνε τὴν εὐαῖνα.

Φεῦ! καὶ κρονοὶ τῶν ὁμοίων καὶ σταλαγμοὶ τῶν
 [δακρῶν

Ἐνν ἔλασον ἀεινάως ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρήναι,
 Τὸ δυνάμειστον αἰσχος τῆς μανθείας ψυχῆς μου,
 Πῶς ἀποτρέφουσαν ἔμα; πῶς ἔξουσι ἀνοπίδουσι;

Οἴμοι, κατάσχετος κέσμα τὸν ἀκατήν ποροζέτας!
 Οἴμοι, τὴν κλίσην ἐπέμω καὶ τὰς αὐτὸς εἰς μελ-
 [λόσας.

Τίς με τὴν ὄθλον σώσει τῆς φοβερᾶς κακαθίχης;
 Οὐδέεις, πλὴν Σοῦ Παναγία Δίσποινα Δίσποινα, ὡσόν.